॥१३२॥ 💈

॥ ४९॥ सममनुह्रपं ॥ ५०॥ अभ्यहनदास्फालितवान् ॥ ५९ ॥ ५२ ॥ ५२ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५५ ॥ ५० ॥ ६० ॥ ६० ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ हैं | द्रोणपर्व

प्रविष्टोभारतीं भित्वातवपांडवप्रयतः ॥ योधितश्चमहावीर्यैःसर्वैर्भारतभारतैः ॥ ४९॥ परिश्रांतंयुधांश्रेष्ठंसंप्रामोभूरिदक्षिणः ॥ युद्धाकांक्षीसमायांत्नैतत्स मिवार्जुन॥५०॥ततोभूरिश्रवाःकुद्धःसात्यिकयुद्धदुर्भदः॥उद्यम्याभ्याहनद्राजन्मत्तोमत्तमिविद्दपं॥५१॥रथस्थयोर्द्दयोर्युद्धेकुद्धयोर्योधमुख्ययोः॥के श्वार्जुनयोराजन्समरेप्रेसमाणयोः॥५२॥अथरूणोमहाबाहुरर्जुनंप्रत्यभाषत॥ पश्यरुणयंधकव्याघंसौमदत्तिवशंगतं॥५३॥ परिश्रांतंगतंभूमौरू त्वाकर्मसुदुष्करं॥ तवांतेवासिनंवीरंपालयार्जुनसात्यिकं॥ ५४॥ नवशंयज्ञशीलस्यगच्छेदेषवरोर्जुन॥ त्वत्कतेपुरुषव्याघतदाशुक्रियतांविभो॥ ५५॥ अ थाववीद्धृष्टमनावासुदेवंधनंजयः ॥ पश्यविणाप्रवीरेणकीडंतंकुरुपुंगवं ॥ ५६॥ महाद्दिपेनेववनेमत्तेनहरियूथपं ॥ संजयउवाच इत्येवंभाषमाणे तुपांडवेवैधनंजये ॥ ५०॥हाहाकारोमहानासीत्सैन्यानांभरतर्षभ॥ तदुयम्यमहाबाद्वःसात्यिकंन्यहनद्भवि॥ ५८॥ ससिंहइवमातंगंविकर्षन्भूरिद्क्षिणः॥ व्यरोचतकुरुश्रेष्ठःसात्वतप्रवरंयुधि॥५९॥अथकोशाहिनिष्कृष्यखद्गंभूरिश्रवारणे॥मूर्द्धजेषुनिजग्राहपदाचोरस्यताडयत्॥६०॥ ततोस्यच्छेतुमारब्धः शिरःकायात्मकुंडलं॥ तावत्भणात्मात्वतोपिशिरःसंभ्रमयंस्वरन् ॥६१॥ यथाचकंतुकौलालोदंडविदंतुभारत ॥ सहैवभूरिश्रवसोवाहुनाकेशधारिणा॥ ॥६२॥तंतथापरिकृष्यंतंदृह्वासात्वतमाहवे॥वासुदेवस्ततोराजनभूयोर्जुनमभाषत॥६३॥पश्यदृण्यंधकव्याघंसौमद्तिवशागतं॥तवशिष्यंमहाबाहोधन् ष्यनवरंत्वया॥६४॥असत्योविक्रमःपार्थयत्रभूरिश्रवारणे॥विशेषयतिवार्ष्णेयंसात्यिकंसत्यविक्रमं॥ ६५॥ एवमुक्तोमहाबाहुर्वासुदेवेनपांडवः॥मन सापूजयामासभूरिश्रवसमाहवे॥६६॥विकर्षन्सात्वतश्रेष्ठंकीडमानइवाहवे॥संहर्षयितमांभूयःकुरूणांकीर्तिवर्धनः॥६७॥ प्रवरंखणिवीराणांयन्नहन्या द्धिसात्यिक ॥ महाद्विपमिवारण्ये मगेंद्रइवकर्षति ॥ ६८ ॥ एवंतुमनसाराजन्यार्थः संपूज्यकौरवं ॥ वासुदेवं महाबाहुरर्जुनः प्रत्यभाषत ॥ ६९ ॥ सैंधवेसकदृष्टि त्वास्नैनंपश्यामिमाधवं ॥ एतत्त्वसुकरंकर्मयाद्वार्थेकरोम्यहं॥ ७० ॥ इत्युक्कावचनंकुर्वन्वासुदेवस्यपांडवः॥ ततःसुरप्रंनिशितंगांडीवेसमयोजयत्॥ ७१॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ नहन्याद्धं तुंनशक्तोति द्वितीयइवशब्दएवार्थे कर्षत्येवेत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

हुं ॥१३२॥